

autem sub scapulae spina videntur, sursum in exteriora contendunt, verum nullae interim decussatim se mutuo intersecant. Item qui humerum attollit, unus quidem continuitate est, verum apud Anatomicorum principes non defuisse videntur, qui duos hunc esse dicerent, unum à clauicula, alterum à scapula oriri contendentes, ac motibus, non autem continuitati animi adhibentes. Quinetiam praeter alios plerisque his adnumerari possint, femoris motibus famulantes omnes, qui triangulae figurae proximi sunt, & interim nullam disfunctionis aut incontinuitatis notam referunt, verum fibras ueluti ex basi ad conum tendentes, & ideo non pariter prorsus ductu delatas sibi uendicant. Fibrarum etiam ductus diuersitas, alijs quatuor intercostales musculos in uerarum costarum interuallis constituit, propter diuersam illarum inter costarum ossa & cartilagineas seriem, nihilominus tamen continuas seruat, unde etiam alijs duo tantummodo in toto interuallo recensentur. Sed & musculorum dorsum mouentium quum plurimi, uarium musculis asseribi numerum indicant, quum alius continuitatem perpendens, unum utrinque stomacho subiectum esse dicit, alius fibris & explantationibus implantationibusque attendens, tot musculos recenset, ex quot ossibus is enascitur, & in quot inseritur. Alius non ossibus, sed quibusdam leuibus impressionibus, inscriptionibusque attendens tot musculos enumerabit, quot inscriptiones uiderit. Idem maxime in secundo caput mouentium pariter uenit, quod ex pluribus enascitur ossibus, & multas ostendit fibras, & praeterea in hominibus uarias priuatorum musculorum descriptiones adeo, ut id par quibusdam nequitiam duorum musculorum loco haberi possit, sed plurimum, neque id quidem adhuc eodem numero omnibus. Ceterum & musculorum capita numerum turbant. Non enim dubito, musculum à pectoris osse & clauicula enatum, ac postmodum in mamillarem capitis processum insertum, duorum musculorum numero nonnullis Anatomicorum proceribus comprehensum fuisse, quod eam principij partem, quam à pectoris osse educit, ab illa quae à clauiculis prodit, non nihil diremptam putarint, quod quae una aliquantulum nervosior altera sit, etiam si reliquo ductu musculus non separatur, neque diuersam fibrarum naturam habeat. Pari etiam ratione certissimum est non defuisse, qui primum & secundum pedem mouentes musculos, à radicibus femoris capitum originem ducentes, seorsum singulos posuerint esse duplices, quod unam originis partem nerveam, alteram carneam, ut & recti abdominis, exigant. Alij tamē eam originis diuersitatem non tanti, ut eius gratia musculorum numerus ipsis excreceret, fecerunt, et singulos unius loco habuerunt. At hoc postremum magis adhuc ueni, in anteriori flectentium cubitum musculo, qui nullis, quod sciam, duorum numero habitus fuit, etiam si duo distincta capita habuerit, & magis quam nuper dicti dirempta. Quamuis in communem conueniant musculi uentrem, qui unicum tantum educit tendinem, adeo ut ad capita respicientibus, non idem omnibus placitum fuerit. Quanquam id illis constitutum fuisse uidebatur, ut unum dicerent musculum, cuius capita in eundem musculi uentrem porriguntur, quod iam dictis sit musculis, atque plurimum musculorum uice eos haberent, qui etiam in unum coeunt tendinem, uentribus tamen non continuantur. Quod exactissime in sursum musculis obseruatum est, quum musculos ualidum illum calcis tendinem constituent, tot numero esse uolunt, quot uentres, qui tres uidentur, duo nimirum à femore producti, quos etiam quatuor alijs enumeratos dixi, & tertius qui liuidus est, & pedem mouentium quartus. Idem quoque maximis tibiam extendentibus musculis, septimo uidelicet, octauo & nono tibiam mouentibus contingit, qui etiam unum tendinem tibiam insertum unā producant, tamen quoniam uentribus non continuantur, plurimum musculorum loco censentur.

Ceterum tendinum ratio talis est, ut omnes unum numerent musculum, qui uno enatus capite, unicum educit tendinem, etiam si ille postmodum in plures diuidatur, quemadmodum musculo accidit, qui tertios quatuor digitorum pedis fecit articulos. Ita etiam musculus unum caput habens, et adhuc carneus in plures tendines dissectus, qui eiusdem motus autores existunt, unius musculi loco comprehendebatur, quemadmodum musculus quatuor manus digitorum, secundos flectens articulos, & is etiam qui tertios inflectit, à quo nos illum suo distinguemus loco, qui pollicis tertium internodium flectit, quod is ab illo prorsus sit distinctus, & si alibi forte illi continuus cernatur, id obscure admodum in primo tantum est exortu. In dictorum modò classe etiam ferè, praeter aliquot alios musculos habetur, qui indicem & medium atque anularem manifeste extendit. Verum si tendines in diuersa specie ossa inserantur, dissectionum periti musculi, qui tendines educit, plurimum musculorum numero recensent. Quae admodum nonnulli musculi, qui pollicis duos tendines, et unum brachialis ossi pollicis sustinenti exporrigit, duorum loco enumerant, etiam si omnes isti tendines ad euerfionem faciant, pollicis quidem tendines ad pollicis motum, brachialis autem, ad brachialis. Verum tale quid in anteriori

Ab impressio-
nibus.

A capitibus.

A tendinibus.

riori tibiae sede magis adhuc est conspicuum, ad medium enim longitudinis quatuor pedis digitos extendente, carnosus educitur musculus, qui in pedis propositum inseritur, atque ad pedis eleuationem in anteriora iuuat, quater tendines, digitos extendant. Adeo ut alicui uidebitur, duos hic numeros, alteri uero unicum, prout hic exortus continuitati, ille uero diuersis uaria ossa insertionibus differentibusque functionibus animum adhibuerit. Numero obscuritatem parit, mutui musculorum connexus. Qui enim à pedem enati, in os u referens inferuntur, internis suis lateribus adeo inuicem ad hos duos esse, alius autem unicum non inepte dixerit. Quod etiam illi compingit, circulari ani musculo enati, uesicae meatum, ubi primum sub penis corporibus, tanquam duo digiti, amplexantur. Numeri etiam musculorum obscuritatem concursus, ex quorum albo si quis alius, ille profecto est, qui à coxendice ceenatus, ualidus deorsum fertur, & ad media femoris longitudinem nerveus nosae parti connascitur, cui femoris os initium praebet. Atque ambae partes, ea uendice ducitur, & ea quam femori asserimus, unum tendinem simul efformit, fibulae parti robustissime insertum adeo, ut & unum & duos musculos ab alio ferinihi prohibeat, dummodo à uera descriptione non declinetur. Erit autem tium quartus, in hominibus & simijs conformatione plurimum differens. Sculo à femore nihil adnascitur, sed is unicus, ualidus & latus est musculus, qui leno semper Latus nuncupatur. Atque hinc fit, ut toto sermonis progressu musculorum numero constituendum sit, ad quos iam tempestiuum est accedere, neruosi musculorum explicatione hactenus uidear. Ceterum ne quid obscuritatis oratio, & praecipue quum cutis motores pertractaturus sim, aut quoties crebrae mentio incidet, nunc cutis & membranae eius naturam prosequar.

DE CVTE, CVTICVLA, ET MEMB

per uniuersum corpus cuti subiecta, praeterea & adipe inter cutem
membranamque carnosam reposito. Caput V.

PARTES hoc Capite describenda aliter delineari nequeunt, quam
ti libri figura utcumque exprimuntur, iuxta r. s. t. deinde & in uigesima quinta figura
iuxta dextram mamillam. Verum istae partes tales omnino sunt, quas citra omni-
mo non nouit, si modo aut ipse sectionem aliquando aggressus fuerit, aut secanti

VITIS, omnium corporis partium est indumentum, cor-
ui tegumenti obductum, non duntaxat omnium homin-
um uniuersae substantiae, quam generationi & corruptioni sub-
duritiae mollitiaeque media. Est enim cutis, ueluti sanguine p-
ac inter neruum carnemque quiddam planè mediū perind-
utrisque constitueretur. Ceterum neruus omnis, exanguis
caro, multo sanguine praedita calidaque. Media inter utru-
planè exanguis, ut neruus, nec sanguine abundans, ut caro. Cutis haec in homi-
adipem dicta, bouum & equorum tergoribus, ex quibus coria adaptantur, res-
pari ratione omnibus subiectis ipsi partibus adhæret, cōnectiturque. Secus enim
la & pedis plāta subditis partibus adnascitur, aliter rursus in fronte sibi subditae
stantiae, & aliter in labris, palpebris, auribus, naso, ano ac pudēdo, & aliter per
pus, substratis partibus cutis committitur, ac inter secundum, diuersa ratione a-
tur. Deinde in omnes cutis regiones non aequalis est neruorum distributio, ne-
decumque eadem crassities. Internae enim manuum cuti, plurimae neruorum fibr-
uerticis uero cuti paucissimae. Quinetiam faciei cutis mollior & tenuior, uertic-
tae pedum durior uisitur. Quae internam summæ manus sedem inuestit (nisi si
eualerit) exquisitissime in duritiae mollitiaeque inter reliquam cutem, & omnia pr-
media est, quam proximè aequali ad pondus temperamento accedens. Vt cum
homini pro magnitudine corporis tenuior, quam animantibus quadrupedi-
quam etiam homini profecto in uertice, dorso, cruribus & pedis planta crassa
non omnibus aequaliter. Quinetiam aliae cutis partes prorsus immobiles sunt,
pertinaces, ut uolae & plantae cutis, aliae uersatiles quidem sunt, sed nullo agun-